

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1829

гр. Варна, 12.05.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н.ин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от Н.ин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20233100500995 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на В. А. В. срещу Решение № 3557 от 18.11.2022г. по гр.д. № 17938/2021г. по описа на ВРС, 25-ти състав, поправено с Решение № 517 от 17.02.2023г., с което **на основание чл. 441 от ГПК вр. чл. 74, ал. 1 от ЗЧСИ** е отхвърлен предявеният от въззивницата срещу Ч. Г., с рег. № 892 и с район на действие, този на ВОС за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от **6000 л.а**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, притеснение, срам, неудобство, унижение и несигурност, влошено здравословно състояние, понесени в причинна връзка с противоправните действия и бездействия на ответния ЧСИ по хода и разглеждането на изп.д. № 20218920401596 по описа му, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба в съда – 16.12.2021г. до окончателното плащане на задължението.

Решението е постановено при участието на „Л. И.“ АД, ЕИК, в качеството му на трето лице помагач на страната на ответника.

Въззивната жалба е основана на оплаквания за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, поради противоречие на закона и без обсъждане на всички доказателства по делото. Изложените съображения са, че въпреки предприетото оспорване на покана за доброволно изпълнение от 26.08.2021г., че този документ е съставен на по-късен етап и е антидатиран и че адреса не е посещаван на сочената в поканата дата, първоинстанционният съд не е открил производство по оспорване на документа по реда на чл. 193 от ГПК, нито е разпределил доказателствена тежест по оспорването. Не е обсъдено възражението, че изп.д. не е номерирано и че в кориците му могат да бъдат добавяни документи, както ПДИ, която до образуване на настоящото дело не се е съдържала в

кориците на изп.д. Неправилно, съдът не е кредитирал показанията на свидетеля Ш., чийто показания независимо, че не са преки, са последователни и безпротиворечиви и се подкрепят от писмените доказателства по делото. Не е съобразено също, че по изп.д. липсват данни за предоставен на въззивницата достъп до делото при посещението на кантората на ЧСИ на 15.09.2022г. В същото време не са обсъдени доводите за нарушения на чл. 434, ал. 1, чл. 460 от ГПК, че по делото е неясен размера на постъпилите суми, какво е сторено с тях, какъв е размера на дълга, каква част от него е погасена и към кой взыскател и защо ЧСИ е преценил, че именно по този ред следва да се извърши изплащането на събраните суми. Не е ясно какъв е остатъкът след извършеното частично погасяване и за какво е употребен, нито каква сума е върната от НАП на ЧСИ след прекратяване на изп.д. и какво се е случило с нея. Не е обсъдено от съда и заключението на СПЕ относно здравословното състояние на ищцата и отражението на воденото срещу нея изп.д. По всички изложени съображения е отправено искане обжалваното решение да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което искът да се уважи с извод за основателност.

В отговор на жалбата Ч. Г. оспорва доводите в нея. Посочва, че по делото не е спорно, че ПДИ е редовно връчена на В., чрез процесуален представител на 21.09.2021г., а предпоставки за откриване на производство по реда на чл. 193 от ГПК с оглед вида на оспорването не са били налице. Липсата на номерация на страните по изп.д. от друга страна би било основание за ангажиране на дисциплинарната, а не и на деликтната му отговорност; установено е че процесуален представител на ищцата многократно е изисквал за запознаване изп.д. и същото винаги е било предоставяно; от заключението на ССЧЕ е установено, че по изп.д. са постъпили суми в общ размер на 5547.13 лв. при задължение към взыскателите в размер на 5564.51 лв. Сумата е била достатъчна да покрие дължимите суми и към двамата взыскатели с остатък 9.62 лв. Ето защо не са били налице предпоставките за извършване на разпределение по делото. Липсата на извършено разпределение в случая не е в ущърб на длъжника, доколкото при извършване на две или три разпределения, същият би дължал допълнителни такси и разноси; вземането на първия взыскател би останало неудовлетворено, а запорът върху банковите сметки на ищцата би продължил да е наложен. Ето защо и при спазване на принципа на добросъвестност и съразмерност ЧСИ пр.ел сумите на взыскателите, удовлетворявайки вземанията им в интерес на длъжника и пренебрегвайки собствения си икономически интерес, както от начисляване на допълнителни такси, така и от събирането им. Отделно, след проведен разговор с ЧСИ, взыскателят „Ти Би Ай Банк“ АД опростил на ищцата сума около 200 лв. Дължимите към ЧСИ такси също не са изплатени в цялост, същите са опростени от ответника с цел прекратяване на делото и вдигане на наложените обезпечителни мерки, отново в интерес на длъжника. За присъединеното вземане на НАП и размерът на същото длъжникът също е уведомен на 21.09.2021г. с уведомление от 09.09.2021г. Поради всичко изложеното правилно в обжалваното решение ВРС е приел, че не е установено неправомерно виновно поведение на ЧСИ като елемент от фактическия състав на отговорността му по реда на чл. 74 от ЗЧСИ и правилно е отхвърлил

иска. Така отправя искане решението да се потвърди.

Отговор на жалбата е депозиран и от ЗК „Л. И.“ АД, с който същата се оспорва като неоснователна по съображения, че в производството не са установени елементите от правопораждащия фактически състав отговорността на ЧСИ по чл. 74 от ЗЧСИ – неправомерно поведение, вина, причинена вреда и причинна връзка между двете. В този смисъл е обоснована правилност на решение с искане то да се потвърди.

Постъпила е също **частна жалба** от В. А. В. срещу Определение № 2120 от 17.02.2023г. постановено по същото дело, с което **на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК** е оставена без уважение подадената от нея молба за изменение на решението в частта за разносните посредством намаляване поради прекомерност на присъденото на ответника адвокатско възнаграждение.

Жалбата съдържа оплаквания за неправилност на произнасянето по съображения, че уговарянето на адвокатско възнаграждение надвишаващо размера на минималното нормативно предвидено е при злоупотреба с право; делото не се отличава със значителна фактическа и правна сложност и уговореното възнаграждение в случая не е съобразено със сложността на работата, която адвокатът е извършил; съгласно съдебната практика не следва да се допуска неоснователно обогатяване на една от страните в процеса. В този смисъл се поддържа, че уговореното адвокатско възнаграждение в случая е прекомерно, има за цел да навреди насрещната страна, поради което отправя искане за отмяна на определението и постановяване на исканото редуциране размера на разносните за адвокатско възнаграждение в полза на ответника от 1240 лв. до 630 лв.

В отговор на частната жалба ЧСИ оспорва изложените доводи, поддържа правилност на формирания извод, че действителната фактическа и правна сложност на делото е висока, като моли частната жалба да се остави без уважение.

На основание чл. 267, ал. 1 от ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната, както и частната жалба са допустими. Депозирани са от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалването, в срока по чл. 259, ал. 1, съответно чл. 275, ал. 1 от ГПК и отговарят на съдържателните изисквания за редовност по чл. 260 и чл. 261 от ГПК. В жалбата не са обективирани искания за събиране на нови доказателства. Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненки окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание **на 06.06.2023г. от 09:30 часа**, за която дата и час да се призват страните по делото.

НАПЪТВА на основание чл. 273 вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК страните към медиация или към спогодба, като указва на същите, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от страна на всяка от тях ще доведе до бързото и ефективно уреждане на спора по между им и ще благоприятства процесуалните и бъдещите извънпроцесуални взаимоотношения по между им. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, на основание чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____